

Uden Afstemning valgtes paa Formandens Forslag S. C. Christensen.

Derefter foretoges Valg af Anden Viceformand.

Uden Afstemning valgtes paa Formandens Forslag Trier.

Man gif endelig til Valg af 4 Sekretærer.

Uden Afstemning valgtes paa Formandens Forslag: Bønløkke, C. Christensen, Rvist og Lohmann.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov af 13de April 1851 om Ægtefæls Indgaaelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3327—28.)

Sagen fattes under Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Svend Høgsbro): Jeg tillader mig at gaa ud fra, at mine Udtalelser ved Lovforslagets Indbringelse endnu ere i det høje Tings Grindring, og skal derfor ved denne Lejlighed i det væsentlige nøjes med at gøre nogle orienterende Bemærkninger om Sagens Forhistorie og om den Maade, hvorpaa dette Spørgsmaal er løst i andre Lande. — Det er femte Gang, Spørgsmaalet om Formen for Ægtefæls Indgaaelse foreligger for dette høje Ting. Den første Gang var i Anledning af det af Statsraad Spandet i Folketinget indbragte Lovforslag om Trodsfrihed, i Samlingen 1850—51. Det gif ud paa ifølge dets § 1 at indføre en meget simpel og formløs Stiftelse af Ægtefæll for dem, der ønske det. Jeg betoner dette, thi det var netop Spandets Hovedtante, ligesom det er vor, at det burde staa frit for de paa-gældende Ægtefæller, om de vilde have den gamle sædvanlige kirkelige Vielse, eller om de ønskede den ny borgerlige. Den ny borgerlige Form skulde efter hans Forslag ganske simpelt bestaa i følgende — jeg tillader mig at oplæse dette efter hans Lovforslag, som findes Sp. 393 i Tillæg A. til Rigsdags-

tidenden for 1850—51: „Naar en Mand og en Kvinde for Ærligheden paa det Sted, hvor Kvinden har sit Hjem, godtgøre, at der ikke er nogen lovlig Hindring for deres ægtefællige Forbindelse med hinanden, og at de en af de sidst forløbne 3 Tingdage have ved Kvindens Bærning ladet læse en Kundgørelse om, at de ville indgaa Ægtefæll med hinanden, skal Ærligheden paa deres Begæring give dem et fristligt Vidnesbyrd om, at de ere rette Ægtefæll, og de maa da, uden Bysning fra Prædikestolen og uden Bielse af Præst, leve sammen som Ægtefæll og skulle holdes for saadanne i alle borgerlige Forhold.“ Det var en meget fremstreden Tante, han der gjorde sig til Talsmand for, og den mødte jo ogsaa megen Modstand. Jeg skal tilføje, at det udtrykkeligt ndtales i § 6, at „Ægtefæll kan fremdeles som hidtil stiftes ved Bielse efter foregaaende Bysning fra Prædikestolen.“ De Herrer ville altsaa se, at det var netop det fakultative, som ogsaa ligger til Grund for vort Forslag. Jeg skal med det samme tilføje, at der intet stod i hans Forslag om det andet Punkt i vort Forslag, nemlig om Præsternes Frihed, det forbigaar han ganske og lader det blive ved det gamle. Dette Forslag var imidlertid for radikalt for det daværende Folketing; det ændrede det, og Forslaget blev saa gennemført i den Skikkelse, hvori det nu foreligger i Loven af 13de April 1851, som vi jo her ønske at udvide. Den næste Gang det forelaa for Folketinget, var i 1859, da Frederik Barfod indbragte et Forslag „om Sognebøgers Førelse m. m.“, som det saa ustyldigt hedder; men deri gaves der en meget radikal Bestemmelse, nemlig den, som findes i Lovforslagets § 6, hvori det hedder: „Ethvert Ægtefæll skal herefter indgaaes for Ærligheden“, og videre: „Intet som helst Ægtefæll mellem hvem som helst kan fremtidig her i Landet indgaaes paa anden Maade med borgerlig Guldighed“, det var det, man kalder det tungne, borgerlige Ægtefæll, et Udtryk, som jeg for øvrigt ikke synes passende, thi det er ikke Ægtefæll, der er det ene eller det andet, det er i hvert Fald ikke det, vi tale om, men det er Formen derfor, Vielsen, som man plejer at kalde det; og om end Bielse ganske vist nærmest passer paa den kirkelige Form for Ægtefælls Indgaaelse, forekommer det mig nok, at man ogsaa kan bruge Betegnelsen om den borgerlige Form, og det vil jeg gøre. Hertil knyttede han en Bestemmelse i § 13 om, at Ægtefæll, der vare viede paa den Maade, som § 6 foreskrev, skulde hageser kunne lade sig viede af en Præst, naar han var villig dertil. Der